

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 700

гр. Велико Търново, 28.07.2022 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ВЕЛИКО ТЪРНОВО в закрито заседание на двадесет и осми юли през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Ивелина Солакова

Членове: Георги Драгостинов
Евгений Пачиков

като разгледа докладваното от Евгений Пачиков Въззивно частно гражданско дело № 20224100500530 по описа за 2022 година

С Определение №770 от 04.07.2022 г., постановено по ч.гр.д. №1110/2022г. на Районен съд- Горна Оряховица съдът оставя без уважение искането на "Арес - 81" ООД, ЕИК 206420059, със седалище и адрес на управление: с.Лозен, община Стражица, ул. "Тридесет и втора" № 29 за допускане на обезпечение на бъдещия му иск, предявим срещу „Берк-Ярди“ ЕООД, ЕИК 206744278, със седалище и адрес на управление: гр. Средец, ул. "Спартак" № 15 иск за заплащане на сумата от 5 676,86 лв. – цена на доставени стоки съгласно фактура № 0000000049/19.12.2021 г., чрез налагане на обезпечителни мерки "запор на движими вещи" – налични пари в касата на магазин в гр.Бургас, ж.к. "Лазур", ул. "Карлово" № 25А и "запор на движими вещи" – стоки в оборот, находящи се в същия магазин.

Срещу така постановеното определение е подадена частна жалба от молителя, в която изразява становище за неправилност на съдебния акт. Счита, че съдът е допуснал нарушение, като не се е произнесъл по вероятната основателност на бъдещия иск. Оспорва заключението на съда за недопустимост на исканата мярка- запор на движими вещи-налични пари в касата на ответника, като счита, че в конкретния случай съдът не е взел предвид смесената правна природа на парите, която не ги изключва от законоустановените обекти на обезпечителния запор по смисъла на чл. 397, ал. 1, т. 2 от ГПК, като излага становище, че исканата мярка е допустима и подходяща. Намира за неправилен извода на съда, че втората искана обезпечителна мярка се явява несъответна на обезпечителната нужда, като сочи, че в молбата не е конкретизирано, че се иска запор на хранителни стоки. Счита, че съдът неоснователно е приел, че не са налице предпоставките за допускане на обезпечение на бъдещ иск, като намира, че е било доказано, че бъдещият иск е допустим, подкрепен е с писмени доказателства, установяващи неговата вероятна основателност, и е налице обезпечителна нужда. Моли съдът да отмени обжалваното определение и да допусне обезпечение на бъдещ иск чрез налагане на поисканите обезпечителни мерки.

Настоящото производство е по реда на чл. 396, ал. 1 от ГПК.

Великотърновският окръжен съд, като са запозна с оплакванията в жалбата и приложеното дело, приема за установено следното:

Частно гражданско дело № 1110/2022г. по описа на Районен съд – Горна Оряховица е образувано въз основа на молба за обезпечаване на бъдещ иск, депозирана от „Арес-81“ ООД, ЕИК: 206420059, с която се иска съдът да допусне обезпечение на бъдещ иск с правно основание чл. 327, ал. 1 от ТЗ вр. с чл. 318 ТЗ вр. с чл. 79 от ЗЗД и чл. 294, ал. 1 от ТЗ вр. с чл. 86, ал. 1 от ЗЗД, който молителят ще предяви против „Берк– Ярди“ ЕООД, ЕИК: 206744278. Изложени са твърдения, че между двете дружества е извършена търговска продажба- доставка на стоки на стойност 5676,86 лв., като към момента на предявяване на молбата ответното дружество не е извършило плащане и след отправена покана. Моли да бъде да бъде допуснато обезпечение чрез следните обезпечителни мерки: запор върху движими вещи – налични пари в касата на магазин, находящ се в гр. Бургас, кв. Лазур, ул. „Карлово“ № 25 А, както и запор на движими вещи- стоки в оборот, находящ се в магазин в гр. Бургас, кв. Лазур, ул. „Карлово“ № 25А. Представени са доказателства- покана за изпълнение, фактура № 49/19.12.2021г.; Стокова разписка № 12238/19.12.2021г.; Пътен лист от 20.12.2021г. и хронологичен опис за сметка.

Съдът е постановил Определение № 770/04.07.2022г. съдът е намерил, че с оглед заявените от молителя твърдения, бъдещият иск е допустим, а запорът върху движими вещи и вземания е подходящ да гарантира бъдещото изпълнение. Намира обаче че исканата мярка- запор на налични пари е недопустима, тъй като законът не предвижда способ за предназначаване на находящите се у длъжника парични средства за удовлетворяване на неговото задължение. Съдът намира втората искана обезпечителна мярка за несъответна и противна на обезпечителната нужда. Излага подробни съображения в тази насока.

Окръжен съд- Велико Търново намира депозираната въззивна частна жалба за процесуално допустима - подадена е от правоимащо лице в срока по чл. 396, ал. 1 ГПК против подлежащ на обжалване съдебен акт. Разгледана по същество, тя е неоснователна.

Формирана е постоянна практика на ВКС, съгласно която смисълът на определяне на обезпечителната мярка е да се подпомогне изпълнението на решението по делото, а не чрез обезпечителната мярка да се замества решението по делото. За да бъде ефикасна, обезпечителната мярка трябва да е адекватна и да съответства на обезпечителната нужда. Обезпечителната мярка е адекватна и подходяща, когато е насочена върху правната сфера на ответника и когато при постановеното осъдително решение изпълнението може да бъде извършено чрез допуснатото обезпечение. Под подходящи обезпечителни мерки по смисъла на чл. 397, ал. 1 ГПК законът има предвид подходяща по вид обезпечителна мярка с оглед вида на предявения иск и вида на търсената с него защита, т.е. обезпечителна мярка, която при реализиране на евентуално принудително изпълнение върху обекта, по отношение на който е наложена, би могла да удовлетвори притезанието на кредитора.

Настоящият състав на Окръжен съд- Велико Търново намира изложените от първоинстанционния съд мотиви за отхвърляне на искането за допускане на обезпечение на бъдещ иск за правилни. Действително, от така подадената молба може да се приеме, че бъдещият иск е допустим. Макар и съдът да не е направил изричен извод за вероятната основателност на иска, доколкото той е разгледал подробно исканите обезпечителни мерки и е отхвърлил и двете като съответно недопустими или несъответни в настоящия случай, неоснователно се явява възражението, наведено в така депозираната пред Окръжен съд жалба, че липсата на нарочно произнасяне за вероятната основателност на иска влече със себе си неправилност на съдебния акт.

Първоинстанционният съд правилно е приел, че първата искана обезпечителна мярка- запор на движими вещи- налични пари в касата, е недопустима. Паричните средства не са същински движими вещи и запорът върху тях да не е измежду изрично визираните от законодателя обезпечителни мерки по чл. 397, ал. 1 ГПК. Също така, както е посочено, следва да се приеме, че щом съществува невъзможност за изпълнение върху тях по начина, предвиден в чл. 474 и сл. ГПК, съответно 515 ГПК, то не може да бъде и наложен

обезпечителен заповор върху това имущество.

Първоинстанционният съд е посочил подробни мотиви във връзка с втората искана мярка- заповор на движими вещи- стоки в оборот, наоходящи се в магазин в гр. Бургас. Настоящият състав на Окръжен съд- Велико Търново, като взе предвид молбата и представените доказателства, от които е видно, че ответникът извършва търговия основно с хранителни стоки, намира също, че исканата обезпечителна мярка е допустима, но не е адекватна и подходяща. Обезпечителната мярка, която молителят е поискал, е заповор на движими вещи- стоки, намиращи се в магазин на ответника. Именно въз основа на така направеното искане, съдът е намерил, че същата не съответства на целите на обезпечителното производство. Неоснователни са възраженията, изложени в жалбата, че при извършване на заповора следва тепърва да се вземе предвид характера на част от стоките като такива подлежащи на бърза развала и да се заповорират само нехранителните стоки. На следващо място, следва да се приеме, че действително заповор на стоките, дори и на нехранителните такива, би довело до утежняване имущественото състояние на ответника, което впоследствие ще затрудни удовлетворяването на вземането на кредитора при евентуално уважаване на бъдещия му иск.

Въз основа на изложеното, настоящият съдебен състав намира, че първоинстанционният съд е постановил законосъобразно и правилно определение по така подадената молба с правно основание чл. 390 от ГПК, което следва да бъде потвърдено.

Водим от изложеното съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ПОТВЪРЖДАВА Определение № 770/04.07.2022г. по ч.гр.д. №1110/2022 г. на Районен съд- Горна Оряховица.

Определението не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____